

LATVIJAS REPUBLIKAS VESELĪBAS MINISTRIJA

Brīvības iela 72, Rīga, LV-1011 • Tālr. 7876000 • Fakss 7876002 • E-pasts: vm@vm.gov.lv

Rīgā

17. 02. 2006 Nr. V-01-18.01-14/275

Uz 07.02.2006.

Lauku Tūrisma asociācija
Lauku ceļotājs
Kuģu ielā 11
Rīga, LV-1048

Par Latvijas Lauku tūrisma
konferencē pieņemto rezolūciju

Veselības ministrijas speciālisti ir iepazinušies ar 2006.gada 3.februārī Lauku tūrisma konferencē pieņemto rezolūciju „Par darbības atvieglojumiem mazajiem lauku tūrisma pakalpojumu sniedzējiem” un lūgumu sniegt atbildi par plānotajiem risinājumiem rezolūcijā minēto problēmu novēršanā.

Veselības ministrija sniedz sekojošus skaidrojumus par attiecīgajās rezolūcijas sadaļās minētajām problēmām:

Pirmā sadaļa („Pārtikas un veterinārā dienesta normas”):

– prasības pārtikas aprītei (visas darbības ar pārtiku no tās ieguves līdz patēriņam) nosaka Pārtikas aprītes uzraudzības likums (turpmāk – likums), kura mērķis ir nodrošināt kvalitatīvas un cilvēka veselībai, dzīvībai un videi nekaitīgas pārtikas aprīti, novēršot risku, veicinot tirdzniecību un aizsargājot patērētāju intereses (likuma 2.pants). Likuma 3.pants nosaka nacionālās kompetences jautājumus attiecībā uz visu veidu pārtikas aprīti un jebkuru tajā iesaistīto pārtikas uzņēmumu un fizisko personu, kā arī to, ka jautājumus par pārtikas aprīti un tās uzraudzību, kuri nav regulēti likumā, reglamentē Eiropas Savienības regulas (Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 28.janvāra Regula (EK) Nr.178/2002; Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regula (EK) Nr.852/2004; Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regula (EK) Nr.853/2004; Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regula (EK) Nr.854/2004; Eiropas Parlamenta un Padomes 2004.gada 29.aprīļa Regula Nr.882/2004) un citi tiešās piemērojamības normatīvie akti, kā arī to, ka, ja Saeimas apstiprinātajos starptautiskajos līgumos paredzēti citādi noteikumi nekā likumā, piemērojami starptautisko līgumu noteikumi.

Likuma 21.pants nosaka, ka pārtikas aprites valsts uzraudzību un kontroli veic Zemkopības ministrijas pārraudzībā esoša valsts pārvaldes iestāde — Pārtikas un veterinārais dienests, savukārt saskaņā ar likuma 19.pantu Veselības ministrijas kompetencē ir ar uztura politiku saistītu jautājumu, uztura problēmu risināšana un sabiedrības informēšana par aktuālajiem uztura jautājumiem;

- dzeramā ūdens monitorings - likuma 19.pants nosaka, ka dzeramā ūdens monitoringa un kontroles kārtību nosaka Ministru kabinets (29.04.2003. Ministru kabineta noteikumi nr.235 „Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība” (turpmāk – noteikumi)) un pilnvaro veselības ministru Ministru kabineta noteiktajā kārtībā uz laiku noteikt dzeramajam ūdenim, kas konkrētā ģeogrāfiskajā teritorijā tiek piegādāts iedzīvotājiem pa ūdensapgādes sistēmām, pazeminātas nekaitīguma vai kvalitātes prasības, ja tās nerada draudus patērētāju veselībai un citādā veidā nav iespējams nodrošināt dzeramā ūdens piegādi, savukārt noteikumu III.daļas 23.-40.punkts nosaka dzeramā ūdens monitoringu un kontroles kārtību, bet 19.un 20.punkts nosaka kārtību, kādā iesniedzams iesniegums un pieņemams lēmums par pazeminātu nekaitīguma vai kvalitātes prasību noteikšanu dzeramajam ūdenim, ja tas nerada draudus patērētāju veselībai.

Ņemot vērā iepriekšminēto, Veselības ministrijas kompetencē nav „uzdot pārbaudošām institūcijām atlikt mazo uzņēmumu pārbaudi atbilstībai jaunajām ES Regulām un Direktīvām” pirmajā sadaļā minētajā pārtikas aprites jomā, jo pārtikas aprites kontrole ir Zemkopības ministrijas pārraudzībā esošas valsts pārvaldes iestādes Pārtikas un veterinārā dienesta kompetence.

Par trešo sadaļu („Publiskās lietošanas pirts statuss”) - ņemot vērā to, ka Veselības ministrijai ir nepieciešama papildus informācija no padotības iestādēm par iespējamiem tiesību aktu, kas regulē higiēnas prasības publiskās lietošanas pirtīm, grozījumiem, atbilde Jums tiks sniegta likuma „Iesniegumu, sūdzību un priekšlikumu izskatīšanas kārtība valsts un pašvaldību institūcijās” noteiktajā kārtībā.

Par otro un ceturto sadaļu: „Valsts ieņēmumu dienesta kontroles sistēma” un „Sabiedriski lietojamo ēku statuss” – sniegt komentārus vai plānot iespējamus risinājumus nav Veselības ministrijas kompetencē.

Valsts sekretārs

U.Likops

Bražņevica
7876079